

500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

ευχαίως διάβασα τὸ πρὸς Ῥωμαίων γράμμα
Σας - χωρίς μάλιστα αὐτὸς νὰ ἔχει γνώσιν τοῦτον
καὶ ἐθεώρησα ἔτσι σὲν καθήκον μου νὰ Σας
ἀποστείλω αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν.

Δὲν πιστώω τὸ μὴ σαφελὴ γένηται. Ἀλλωστὲ
δυσκόλυτα τὰ ἐν αὐτῷ χαρτερίσματά Σας, τὰ
ἴσοια καὶ ἀντασθεδιδόμενα.

Δὲν ἴδωμαι ἔτι ἔχον τὸ θυμὸν τοῦ συναθρο-
νῶν ἐν τῶν ἁρτίων καὶ ἰδανικῶν αὐτοῦ
ἔργων σοὶ συζητῶμεν νὰ Σας πῶ
μερικὰ ἐπίγραμμα.

Ἔσοι μας περνοῦμεν δύσκολη συγκρί-
σημάτιν ἀπὸ ἀντιθέσεως. Ἔσοι μας
ὑποφέρουμεν καὶ σωματικὰ καὶ ψυχικὰ.

Ἔσοι μας ἀντιμετωπίζουμεν πρόβληματα
σοὺ πολλὰ φορὴν εἶναι ὑπέρτερα τῶν
δυνάμεϊν μας. Ἔσοι μας ἀνομιε εἶχαμε
ἵνα ἔσυν μας ἴδω δὲ ἀποσταθῶμε
ἀδελὰ τὰ μονοσῆμα.

Ποιὰ εἶναι ἔσμος ἡ δύναμις ἐκείνη σοὺ
μας ἵαμην νὰ ἀποχωρῶμε μωροστὰ
ἀχόρητοι; Δὲν εἶναι ἡ τίσις δὲ
δυναμὸν τοῦ ἔργων μας, ἡ τίσις
αὐτῶν δὲ εἶσοι δὲν μωροστὴ ἀπὸ
νὰ δυνάμωσσομε ἐν νησί μας

Εἶναι τόσο μαζὰ τὸ ἰδανικὸν μας
αὐτό, ὥστε νὰ μας κἀν νὰ ὑπομῶ-
νομε καθάρματα τὰ πάντα.

Βίβλου δὲν εἶμαδε καὶ ὁ σερανδρωσὶ

Δὲνα θυγίαι σοὶ καὶ ἐν ἄνθρωποις ἤ
θυγίαι. Ἀγοίμονο ὅπως ὁ αὐτὸν σοὶ δεῖ
ἀφίον τὸν ἑαυτοῦ τὸν νὰ σαρκοφθ
δὴν ἀπεργασίαι καὶ τὸ ψυχικὸ μαρτυρο.
καὶ νὰ θυγίαι ὁ ἀφίονα.

Δὲ θάριον τὸν ὄχιθορο. Καὶ δὲ κατὰ τὴν
τὸ κορμὶ τὸν ἀνὴρ γὰρ σφίφαινο
φροῖο μὴ γυγῆς ἀφίονα
κυστοῖς τῆς.

Ἐάν τὸ δὲ θάριον τὸν τὰς σοὶ. Ἐάν τὸν
σφίφαινον ἀνὴρ τῆς ἀφίονα.

Ὅταν πρὸ πάντων ἢ συνειδήσει τὰς
ἴσαι ἢ σὺχῃ. Τίποτα ἢ μὴ τὰς κορμὶς,
μὴ σὺ γυγῆς μωροδὲ ὁ ἴσοτε.

Ὅσο μὴ ἀνὴρ πωλοῦντε σοὶ ἴσαι ἀφίονα
οὐ κατὰ τὴν σοὶ τὰς δίδου. Ὅσον
μὴ ἀνὴρ ἴσαι - δὲ καὶ θυγίαι ἀφίονα
τὰς τὸν γυγῆς. Ὅσο μὴ ἀνὴρ σφίφαινον
σοὶ σφίφαινον κατὰ βύθου καὶ
τὰς ὄχι τὰ γυγῆς πωλοῦντε σοὶ
τὰς ἴσαι ἀφίονα ἀφίονα. Ναι.

Φάνε τὸν κατὰ τὸν γυγῆς τὰς
τὰς ὄχι τὸν ἀφίονα γυγῆς
ἢ δὲ κατὰ τὴν, ὅπως δὲ τὸν σφίφαινον
τὸ. ἴσαι μὴ τὸν, ἴσαι μωροδὲ
τὰς γυγῆς ὄχι ἀφίονα;

Ὅταν μὴ ἀφίονα τὸν σφίφαινον τῆς

Άνοσον από τα πνεύματα, την από
 όμορφη, την από ευγενική και την από
 ποιοτέρη παθική ευχή σου μορφή.
 να χαρισίαι είναι ο ένα άγνωστός.
 Ήταν η από ευχαιή σου μορφή να
 χαρισίαι μία άγνωστή γυχή.

και τη χαριήα από. Πιο από
 παρ' όν την ένα άνοσον από
 ανία έργο όφρα. Τωρο και
 μου έφανε χαρραφίν, όν γυχή
 με μια όαδία ή χαρισίαι.

Να παρ' ευχαιήα όδαν ένα
 τα πορταφανα πνεύ σου πορταφανα
 την έγγηνη ή ότα ενήνη ευχή, να
 όεναφον τα όα για άρις ή ότα
 ή ότα ότα. Να παρ' ότα γράφω
 και να ότα ά ότα
 ότα ότα να με ότα ότα και να
 να ότα ότα.

ότα ότα ότα και ότα ότα ότα
 ότα ότα ότα ότα ότα ότα
 ότα ότα ότα ότα ότα ότα

Με γέμισε με πολλή χαρά και με περισσότερα
 αισθήματα το γράμμα σου. Χαρήκα μαζί
 σου να ξέρω τι είναι από το η άσχημη
 αγωνιστική διάθεση. Καταλαβαίνω εύκολα το
 πνεύμα σου. Με έγω πρόθυμα και με από τη
 ιδέα, αν μη και περισσότερο συνδυαστεί.
 Ήταν γονατισμένη η ψυχή. Δείν εσπέρει κερδο-
 γόο πράγμα με ένα αγωνιστή.

Είς νέους ανθρώπους και νέους, μερικοί γύρι-
 ναι κατακίησαν βαθιά και προδωσαν.

(Από το βιβλίο εν μετανοήσιν σου
 και τις δικές σου και το αγάπη σου)

Από εκείνο το σέβας να σαγίχουν σαγίχα
 με εν εαυτός τους, να σταθούν γνήσι
 και να νικήσουν. Αυτούς τους ανθρώπους
 έβλεπε οι βαρβαρικοί να τους και τους
 σου εύχεται όλο και να νικήσει ο αληθινός
 και η γη.

57

Μη γίνω σου με ο ίδιος ο ίδιος, όταν
 σπουδαίη η ώρα του μαρτυρίου μαρτυρίας
 το σφίξιμο είναι "Εί δυνατόν απύθευτο
 εσ' εμού το ποτήριον του κ"

Δείν έρωσαν πλάτα το δόγμα είναι σε
 εύρησιν και κείμια. Είναι η γνησότητα
 όλων των αγωνιστών στις συνθήκες αυτές.

Κοιτά εμείς νικήση και με το σφάξιμο,
 αυτού το αίμα εύδοξο να συνήσει τον
 έρωτα σου με τον να δώσχη στο έμεις,
 να μενίχθη, σε σφίξιμο με όλο το
 έρωτα. Και οι νέους άνθρωποι να τους
 εύδοξο εύδοξο σου.

Εί με συμπαρομάς, να με εύρη απύθευτο

και θα νικησει. Αληθινά είναι ήδη νικητής.
Δεν θέλει να αποχωρήσει με τίποτα από τις πτυχές
της υιοθέτησής του και από τη σωστή εκτίμησή του
και τους να μη ξεχάσει να είναι γοητευμένος.

Ένα μόνο επί γιν. Κοιμήτο με όλο το σώμα
κατά. Και τότε όλοι οι κηρύγματα από δική
πλάκα. Όπως όμως προετοιμάζονται από τη σωστή
θεωρία. Οι να υποφέρουμε όμως όλα.

- Ευχαριστούμε για το... γράμμα. Τη φωνή
από τώρα τα κείνα με το...
έχει στενοχωρηθεί. Δεν είναι το πρόγραμμα
σύμφωνα με τις υποχρεώσεις του.
Τι άλλα παλιά είναι καλά. Έξοχα έχουν
εμπνεύσει ο σερβιτόρος...

- και βέβαια η δωρεά σου στους αδελφούς
καρτερικούς να γίνεται φ. και όλοι
τα παλιά. Σε ευχαριστώ πολύ για
μαθήματα να τον και με τα μαθήματα.
Πολλές φορές τον σκεφτόμαι. Ξέρω όμως
απόλυτως έχω και από μεν.

Πάντως τον αγαπώ, οι τελευταίες βίαιες
ακρίβειες, μπορεί να τον διαγαλήνη
και να σου όποια δίου με αν κρίνεται.
Μπορεί να κρίνει την εργασία
δεν είναι τον σόν και καμνήνη. Αίτιο δε
τον σου κίου. Ηδη μου φαίνεται πως οι
Άγγλοι δε φέρουν. Το θέμα είναι όμως
να μην όμως οι απί το κέρμα να σου
ποιούν οιον τον ίδιον και σκεφθεί
ο δός να με θυμάται πάντα -
Ταίφτε μες κείνα-κείνα

Τυχαίως διάβασα το προς Ρωμανόν γράμμα σας - χωρίς μάλιστα αυτός να έχει γνώσιν τούτου και εθεώρησα έτσι σαν καθήκον μου να αποστείλω αυτήν την επιστολήν.

Δεν πιστεύω να με παρεξηγήσετε. Ἄλλωστε δεχόμεθα τα εν αὐτῷ χαιρετίσματά σας, τα οποία και ανταποδίδομεν.

Θα ἤθελα ὅμως με ὅλον το θάρρος του συναθλητοῦ εἰς τον ωραῖον και ιδανικόν αὐτόν αγώνα που διεξαγάγομεν να σας πω μερικά πράγματα.

Ὅλοι μας περνούμεν δύσκολες στιγμές γεμάτες ἀπό αντιξοότητες. Ὅλοι μας υποφέρομεν και σωματικά και ψυχικά.

Ὅλοι μας αντιμετωπίζομεν προβλήματα που πολλές φορές εἶναι υπέρτερα των δυνάμεών μας. Ὅλοι μας ἀκόμη εἶχαμε υπ' ὄφιν μας ὅτι θα περπατήσουμε αὐτά τα μονοπάτια.

Ποια εἶναι ὅμως ἡ δύναμις εκείνη που μας κάμνει να προχωρούμε μπροστά ἀλύγιστοι; Δεν εἶναι ἡ πίστις στο δίκαιον του αγώνα μας, ἡ πίστη πως στο τέλος δεν μπορεῖ παρά να λευτερώσουμε το νησί μας.

Εἶναι τόσο μεγάλο το ιδανικό μας αὐτό, ὥστε να μας κάνει να υπομένουμε καρτερικά τα πάντα.

Βέβαια δεν εἶμαστε και υπεράνθρωποι. Εἶναι στιγμές που κάθε ἄνθρωπος λυγίζει. Αλοῖμονο ὅμως σ' αὐτόν που θα ἀφίσει τον εαυτό του να παρασυρθεῖ στην ἀπελπισία και το ψυχικό μαρασμό και να γκρεμιστεῖ σ' ερείπια.

Θα θερίσει τον ὄλεθρο. Και θα καταντήσει το κορμί του ἀντί για περήφανο φρούριο μιας ψυχῆς αξιοθρήνητο κιβούρι της. Γι αὐτό θάθελα να τους πω. Σταθεῖτε περήφανοι ἀντίκρου στις ἀντιξοότητες. Ὅταν προ πάντως ἡ συνειδήσή σας εἶναι ἡσυχῆ. Τίποτε ας μη μας κλονίσει, μη σκύψετε μπροστά σε τίποτε.

Ὅσο κι' αν πιστεύεται πως εἶναι ἀδικο σε κατηγορίες που της δίδουν. Ὅσο κι αν αὐτό - δικαιολογημένα ἄλλωστε σας πληγώνει. Ὅσο κι αν προέρχονται ἀπό πρόσωπα που κατὰ βάθος και παρ' ὅλα τα γινόμενα πιστεύω σας εἶναι ἀκόμη ἀγαπητά. Και φαίνεται καθαρά στο γράμμα σας. Σας οφείλω ἀκόμη μια ἐξήγηση ἢ δικαιολογία, ὅπως θέλετε πάρτε το. Γιατί με τόνο, τέτοιας μορφῆς σας γράφω ὅλα αὐτά;

Ὅταν μας ἀποχαιρετούσατε ἀκουσα ἀπό τα χεῖλη σας, την πιο ὄμορφη, την πιο ευγενική και την ποιότερο ποθητή ευχή που μπορεῖ να χαρίσει ἕνας σ' ἕνα αγωνιστή. Ἦταν ἡ πιο ταιριαστή που μπορεῖ να χαρίσει μια Ἑλληνική ψυχῆ.

Και τη χάρηκα πολύ. Πιο πολύ γιατί δεν την εἶχα ἀκούσει ἀπό κανένα ἄλλο στόμα. Γι αὐτό και μου ἐμεινε χαραγμένη στη ψυχῆ με μια βαθειά ευχαρίστηση.

Να γιατί λυπήθηκα ὅταν εἶδα τα περήφανα χεῖλη που πρόφεραν την Ἑλληνικώτατη εκείνη ευχή, να στενάζουν τῶρα για αἰτίες μάλλον επιπόλαιες. Να γιατί σας γράφω και κάπως αυστηρά.

Πιστεύω να με νοιώσετε και να καταλάβετε.

Ὁ Ρωμανός και τ' ἄλλα παιδιὰ εἶναι ὅλοι καλά. Θα του στείλω το γράμμα σας το συντομότερον.